

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 47 PŽ-4995/2016-4

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ ODLUKE

Prako pošta

10 -11- 2016

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Prilog: 01
POST: _____
Bilješka: _____
Tiskanje: _____ POTPIS

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Kristine Saganić, suca izvjestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom TEHNO YACHT d.o.o. u stečaju, OIB 28105366829, Split, Ul. Jurja Plančića 8, kojeg zastupa punomoćnica Slavica Čupić, odvjetnica u Splitu, Bihačka 2a, odlučujući o žalbi stečajnog dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-139/11 od 18. travnja 2016., u sjednici vijeća održanoj 11. listopada 2016.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog dužnika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-139/11 od 18. travnja 2016.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-139/11 od 18. travnja 2016. određeno je namirenje razlučnog vjerovnika UNICREDIT LEASING CROATIA d.o.o., Zagreb, tako da se iz raspoloživog iznosa kupovnine od 194.949,00 EUR ostvarene prodajom sedam jedrilica stečajnog dužnika u ovršnom postupku pred tim sudom poslovni broj Ovr-491/11 – u stečajnoj masi dužnika zadržava iznos od 186.944,49 kn, dok se zahtjev stečajnog upravitelja za daljnji iznos od 363.603,54 kn odbija. Razlučni vjerovnik se namiruje za sav preostali iznos razlike između iznosa od 186.944,49 kn do iznosa od 194.949,00 EUR; isplata će se izvršiti po pravomoćnosti tog rješenja.

Ovako je prvostupanjski sud odlučio o troškovima i namirenju tražbine razlučnog vjerovnika, nakon što su tijekom stečajnog postupka, u ovršnom postupku pred tim sudom prodane jedrilice u vlasništvu stečajnog dužnika. Ovršni sud je iz ostvarene kupovnine namirio troškove ovršnog postupka te preostalu kupovninu od 194.949,00 EUR dostavio stečajnom sudu. Pobijano je rješenje doneseno primjenom odredaba čl. 164.a i čl. 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ).

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio stečajni dužnik iz svih žalbenih razloga, s prijedlogom da ga ovaj sud preinači na način da se u stečajnoj masi dužnika zadrži iznos od 550.548,03 kn, a da se sav preostali iznos preda razlučnom vjerovniku, odnosno da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazlažući žalbene navode, stečajni dužnik u bitnome iznosi da je pobijano rješenje nejasno i proturječno ispravama u spisu, jer su jedrilice prodane za 200.000,00 EUR, a ne za 199.990,00 EUR, kako prvostupanjski sud navodi. Iako je cijena plaćena u EUR, diobena masa se utvrđuje u kunama kao i ovršni troškovi i iznos koji se zadržava u masi i predaje razlučnom vjerovniku. Nadalje, razlučni je vjerovnik pokrenuo ovrhu na 18 jedrilica radi prisilnog ostvarenja tražbine od 861.549,73 EUR s kamatama, da bi tijekom ovršnog postupka na temelju sporazuma unovčeno 11 jedrilica za 535.893,79 EUR. Cijenu za kupnju svakog plovila kupac je direktno platio na razlučnom vjerovniku, što znači da je on u ovršnom postupku namiren za taj iznos i da je preostalo namiriti ga još za iznos od 325.655,94 EUR, nakon odbitka iznosa koji se zadržava u stečajnoj masi.

Nagradu stečajnom upravitelju sud je utvrdio u visini od 5%, navodeći netočno da se stečajni upravitelj uključio u ovršni postupak tek u postupku prodaje jedrilica. Međutim, stečajni upravitelj uključio se prije sklapanja ugovora o prodaji i održao niz sastanaka s predstavnicima razlučnog vjerovnika, tražio upute i pravne savjete radi sklapanja sporazuma i prodaje jedrilica po što višoj cijeni. Zato, ako je sud stečajnom upravitelju odobrio 5% nagrade od unovčene mase samo iz tog razloga, tada je odluku utemeljio na zaključku koji ne proizlazi iz dokumentacije u spisu.

Daljnijim žalbenim navodima stečajni dužnik iznosi neslaganje s odlukom suda glede troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku. Pritom posebno ističe da je sud dužniku priznao trošak sastava ugovora o kupoprodaji jedrilica neposrednom pogodbom od 26. srpnja 2013. u iznosu od 18.700,00 kn, ali je odbio trošak sastava žalbe protiv rješenja o ovrsi, s obrazloženjem da je žalba rješenjem drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-574/13 od 25. veljače 2013. odbijena. Iako je žalba odbijena, sud nije vodio računa o tome da je rješenje doneseno prema stanju spisa koje se kasnije značajno izmijenilo. Naime, stranke su postupale po prethodno sklopljenom sporazumu na način da su jedrilice prodale dogovorno, sporazumjevši se da će ovrhovoditelj odrediti cijenu i da će dužnik jedrilice čuvati, prezentirati kupcu, sačiniti ugovor i predati dokumentaciju i ključeve, a razlučnom vjerovniku platiti cijenu. Razlučni vjerovnik (ovrhovoditelj) nije preuzeo ni jednu jedrilicu, one mu nisu povjerene na čuvanje i sve te troškove snosio je dužnik. Sve jedrilice prodane su neposrednom pogodbom što je utjecalo na očuvanje stečajne mase, osiguralo namiru razlučnog vjerovnika, ali i stvorilo troškove dužniku. Iako je dužnikova žalba odbijena, u slučaju da dužnik nije uložio žalbu, jedrilice bi se prodale u ovršnom postupku, bile bi obezvrijeđene, izložene nebrizi i oštećenjima, što bi smanjilo i naplatu tražbine razlučnog vjerovnika. Stoga rješenje kojim je dužnikova žalba odbijena nije od značaja za prosudbu troškova postupka, već je od značaja što su stranke u naravi, postupale na temelju sporazuma.

Nadalje, ostale troškove u iznosu od 208.187,50 kn koje je punomoćnik dužnika zatražio, sud nije obrazložio. Riječ je o troškovima bez kojih prodaja i unovčenje ne bi bili provedeni. U odnosu na troškove zastupanja stečajnog dužnika u ostalim postupcima koje je punomoćnik popisao troškovnikom od 11. veljače 2016., sud je prihvatio stajalište punomoćnika da je riječ o troškovima koji terete ostale obveze stečajne mase (čl. 87. SZ-a),

ali zaključuje da oni nisu nastali niti su u vezi s utvrđenjem i unovčenjem stečajne mase u ovršnom postupku, odnosno unovčenjem stečajne mase sklapanjem ugovora o kupoprodaji. Međutim, riječ je o općim troškovima koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase i namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, razmjerno vrijednosti stvari u odnosu na ostalu masu. Kako stečajni dužnik ne raspolaže drugom imovinom, sud je nepriznavanjem tih troškova ukinuo pravo osoba koje su povećale stečajnu masu i spriječile njeno obezvređenje. Sud je od tih troškova priznao samo trošak računovodstvenih usluga i čuvanja jedrilica, mada je te opće troškove trebalo namiriti razmjerno vrijednosti stvari u odnosu na masu; druge mase nema pa se ti troškovi moraju namiriti u cijelosti. Zaključno, glede troškova čuvanja i servisiranja jedrilica, u spisu postoji nalog stečajnog upravitelja bivšem zastupniku po zakonu dužnika da skrbi o jedrilicama, što nitko nije osporio.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je odlučio o djelomičnom namirenju razlučnog vjerovnika te o namirenju troškova po odredbi čl. 164.a SZ-a, iz kupovnine ostvarene prodajom sedam jedrilica stečajnog dužnika.

Nad stečajnim je dužnikom rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-139/11 od 20. siječnja 2012. otvoren stečajni postupak.

Te su jedrilice prodane u ovršnom postupku koji se vodio pred prvostupanjskim sudom poslovni broj Ovr 491/11, neposrednom pogodbom, Ugovorom od 26. srpnja 2013. inozemnom kupcu koji je platio ukupnu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 199.990,00 EUR. Iz ovršnog spisa proizlazi da je u ovršnom postupku kojeg je pokrenuo ovrhovoditelj – razlučni vjerovnik, prvostupanjski sud rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-491/11 od 8. srpnja 2011., dakle prije otvaranja stečajnog postupka, odredio prodaju 18 jedrilica stečajnog dužnika radi namirenja novčane tražbine u iznosu od 861.549,73 EUR. Ukupno 11 jedrilica prodano je prije otvaranja stečajnog postupka i cijena je uplaćena radi plaćanja dospjele tražbine Unicredit leasingu Croatia d.o.o. Tijekom stečajnog postupka, razlučni je vjerovnik obavijestio stečajni sud da je odlučio nastaviti s prodajom preostalih 7 jedrilica u već pokrenutom ovršnom postupku.

Tijekom ovršnog postupka, ovršni sud je rješenjem poslovni broj Ovr-491/11 od 10. prosinca 2013. (list 1050. - 1054. spisa Ovr-491/11; list 775. - 777. stečajnog spisa), koje je ispravljeno rješenjem tog suda od 22. siječnja 2014. (list 1057. - 1058. spisa Ovr-4891/11; list 778. - 779. stečajnog spisa) utvrdio da diobnu masu za razdiobu čini iznos od 199.990,00 EUR, koliko je kupac uplatio na devizni depozitni račun suda (što proizlazi i iz izvješća stečajnog upravitelja od 28. siječnja 2014., list 779. spisa). Tim je rješenjem ovršni sud

nadalje utvrdio da su tijekom ovršnog postupka nastali troškovi u iznosu od 38.571,73 kn koji se namiruju iz diobne mase, a da će se preostali iznos nakon konverzije EUR u kune uplatiti na račun stečajne mase stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku.

Ovršni sud je po namirenju troškova dotad provedenog ovršnog postupka, stečajnom sudu doznačio preostali novac u iznosu od 194.949,00 EUR, određivši knjiženje preostalog iznosa na obračunsku karticu vezanu uz predmetni stečajni postupak (rješenje Ovr-491/11 od 26. veljače 2014, list 1059. ovršnog spisa, ispravak tog rješenja od 9. srpnja 2014., list 813. stečajnog spisa). Naime, najprije je određeno da se knjiži iznos od 199.990,00 EUR, ali je po naplati provizije od 34,97 EUR i troškova ovršnog postupka u iznosu od 5.006,04 EUR, preostao iznos od 194.949,00 EUR, koliko je prebačeno na obračunsku karticu stečajnog spisa. Iz tih razloga žalbeni navod o netočnom iznosu kupovnine, preostalog po podmirenju troškova ovršnog postupka, koji je iznos doznačen stečajnom sudu – nije osnovan.

Predmetne jedrilice jedina su imovina stečajnog dužnika.

Stečajnim je zakonom propisano da nakon što unovči stvar ili pravo na kojem postoji različno pravo upisano u javnoj knjizi, ovršni sud će, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenog ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu. Stečajni sudac će iz tako doznačenog iznosa:

1. izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz čl. 170. SZ-a;
2. namiriti tražbine različitih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju (čl. 164.a st. 1. i 2. SZ-a).

Odredbom čl. 170. st. 1. SZ-a propisano je da se troškovi utvrđenja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđenja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, određuju u paušalnom iznosu od 5% od utrška, pri čemu je visina tih troškova fiksno određena u navedenom postotku od ostvarene kupovnine. Pojam utrška se u smislu te zakonske odredbe tumači kao ostvarena kupovina, odnosno cijena postignuta prodajom stvari na kojima postoji različno pravo, neovisno o tomu jesu li prodane u ovršnom ili stečajnom postupku. Osnovica za obračun nije iznos doznačen stečajnom sudu ili procijenjena vrijednost te imovine.

Odredbom čl. 170. st. 2. SZ-a propisano je da se troškovi unovčenja određuju u paušalnom iznosu od 5% od utrška. Ako su stvarni nastali troškovi iz te zakonske odredbe znatno viši ili znatno niži, oni će se odrediti u stvarnom iznosu. Troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena, oglas o prodaji, itd.), obuhvaćaju i sve druge troškove koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji različno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji različno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 164.a SZ-a. Dakle, ako su i ostali troškovi (osim onih koji su u izravnoj vezi s prodajom) kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, sud je dužan iznijeti razloge zbog kojih smatra da se radi o takvim troškovima, potom utvrditi da su oni stvarno nastali i kolika je njihova visina, a zatim utvrditi visinu u kojoj će se i oni namiriti razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji različno pravo.

U slučaju prodaje stvari stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo u ovršnom postupku, ne postoji obveza plaćanja onih troškova unovčenja koji su ranije plaćeni kroz obračun troškova ovršnog postupka sukladno čl. 164.a st. 1. SZ-a pa stečajni sudac neće obračunavati troškove obračunate u ovršnom postupku. Preostali troškovi unovčenja (kao razlika troškova unovčenja nastalih u ovršnom i stečajnom postupku) moraju se utvrditi te ustegnuti od iznosa dobivenog od ovršnog suda. Nakon toga, stečajni sudac će od iznosa dobivenog od ovršnog suda, namiriti troškove utvrđenja tražbine. Zato je sud dužan utvrditi radi li se o troškovima koji su neposredno vezani za unovčenje konkretnih stvari koji se namiruju u cijelosti, odnosno radi li se o troškovima koji su zajednički kako za unovčene stvari tako i za ostalu unovčenu stečajnu masu (i koji se namiruju razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu).

U konkretnom slučaju nema druge stečajne mase osim one unovčene u ovršnom postupku koji se vodio pred prvostupanskim sudom (Ovr-491/11), što znači da se stvarni troškovi unovčenja u cijelosti namiruju iz kupovnine postignute prodajom jedrilica na kojima postoji razlučno pravo, kako je prvostupanski sud pravilno utvrdio. To naravno, ne oslobađa obveze prvostupanski sud da troškove unovčenja utvrdi u stvarnom iznosu koji treba biti obrazložen i potkrijepljen dokumentacijom, na što je ovaj sud prethodnim rješenjem i upozorio. U konkretnom slučaju, prvostupanski je sud u ponovljenom postupku, pravilno odlučio o djelomičnom namirenju razlučnog vjerovnika i naknadi troškova postupka.

O namirenju razlučnog vjerovnika raspravljalo se na ročištu održanom 24. srpnja 2014. (list 854. – 856. spisa), a potom 16. veljače 2016. (list 1235. – 1237. spisa) i 15. ožujka 2016. (list 1264. – 1266. spisa). Stečajni je upravitelj u više navrata dostavljao obračun troškova i u konačnici njegov zahtjev za zadržaj iz ostvarene kupovnine i iz podneska od 14. ožujka 2016., iznosi 550.548,03 kn (list 1267. – 1268. spisa). Taj je zahtjev postavila i punomoćnica stečajnog dužnika, odvjetnica Slavica Čupić iz Splita u ukupnom iznosu od 208.187,50 kn, podneskom od 10. veljače 2016. i priloženim troškovnikom (list 1014. – 1127. spisa). Ona je zatražila i odvjetničku nagradu ukupnog iznosa od 582.040,25 kn s osnove odvjetničkih troškova.

Uzimajući u obzir konkretne troškove koje je prvostupanski sud priznao, čemu stečajni dužnik u žalbi prigovara, proizlazi da se stečajni dužnik, osim neosnovanog prigovaranja iznosu diobne mase, pobijanom rješenju protivi isključivo u dijelu koji se odnosi na troškove punomoćnice, ali neosnovano.

Naime, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je o troškovima sud odlučio na ovaj način:

Zatraženi troškovi odvjetnika stečajnog dužnika u postupku poslovni broj Ovr-491/11 iznose 208.187,50 kn i 101,75 kn, a zatraženi troškovi s osnove nagrade stečajnom upravitelju bruto iznose 236.624,68 kn.

Prvostupanski sud je stečajnom upravitelju priznao bruto iznos od 144.155,65 kn te punomoćnici iznos od 18.700,00 kn. Sud je pritom uzeo u obzir obujam poslova i rad stečajnog upravitelja te vrijednost unovčene stečajne mase, uz primjenu odredbe čl. 4. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 189/03; dalje: Uredba) u visini od 5% od unovčene stečajne mase, pribrajanjem poreza,

prireza i doprinosa koji terete stečajnu masu. Ovaj sud prihvaća takvu odluku prvostupanjskog suda.

Visinu nagrade stečajnom upravitelju određuje stečajni sudac, uzimajući pritom u obzir obujam poslova i rad stečajnog upravitelja te vrijednost unovčene stečajne mase, s time što se konačna nagrada obračunava primjenom tablice uz ograničenje na maksimalni iznos od 300.000,00 kn. Riječ je o neto iznosima nagrade, s time da i porezi i doprinosi na neto isplaćene nagrade terete troškove stečajnog postupka. Troškovi nagrade stečajnog upravitelja su zajednički troškovi stečajne mase koji se trebaju namiriti iz kupovnine dobivene prodajom jedrilica, jer je to jedina imovina stečajnog dužnika. Prvostupanjski sud je obrazložio takvu svoju odluku iznošenjem valjanih razloga, pritom uzimajući u obzir i to da su jedrilice prodane u ovršnom, a ne u stečajnom postupku, na što je ovaj sud već ukazao prethodnim rješenjem. Naime, različita je situacija ako je u trenutku otvaranja stečajnog postupka stečajni upravitelj najprije morao identificirati i utvrditi predmete prodaje, ispitivati eventualno prava koja se uz predmet prodaje vezuju, treba li poduzimati radnje vezane uz prodaju, pripremati dokumentaciju, omogućiti razgledavanje, održavati stvari i sl. – od situacije kada te radnje on ne poduzima.

Troškovi angažiranja odvjetnice u ovršnom postupku - stečajni upravitelj je u ranijem popisu s te osnove zatražio ukupno iznos od 39.852,84 kn i to: za sastav žalbe protiv rješenja o ovrsi i za sastav ugovora o kupoprodaji plovila neposrednom pogodbom u iznosu od po 18.700,00 kn (Tbr. 13.1. i 29. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“ broj 142/12), da bi nakon toga, u ponovljenom postupku podneskom od 14. ožujka 2016. s te osnove zatražio iznos od 208.187,50 kn (kao i punomoćnica u njenom troškovniku od 9. veljače 2016.). Prvostupanjski sud je priznao pravo na odvjetničku nagradu za sudjelovanje u sastavljanju ugovora o kupoprodaji plovila neposrednom pogodbom na temelju Tbr. 29. Odvjetničke tarife u iznosu od 18.700,00 kn, uzimajući u obzir vrijednost ugovora (200.000,00 EUR).

Prvostupanjski sud nije priznao odvjetnički trošak za sastav žalbe protiv rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-491/11 od 18. srpnja 2011. u ukupnom iznosu od 18.700,00 kn, jer je ovršenikova žalba odbijena kao neosnovana, dakle dužnik nije ostvario uspjeh s pravnim lijekom i taj mu trošak ne pripada, baš kako je to obrazložio prvostupanjski sud. Isto tako, glede ostalih popisanih odvjetničkih troškova za zastupanje stečajnog dužnika u drugim sudskim postupcima, sud je zaključio da bi se moglo raditi o troškovima koji terete ostale obveze stečajne mase (čl. 87. SZ-a), ali da ti troškovi nisu nastali niti su u vezi s utvrđenjem i unovčenjem stečajne mase u predmetnom ovršnom postupku, radi čega bi ih na temelju odredaba čl. 170. i čl. 164.a SZ-a trebalo priznati stečajnom dužniku s osnove unovčenja stečajne mase na kojoj razlučni vjerovnik ima pravo odvojenog namirenja.

U odnosu na odvjetnički trošak, valja naglasiti da je ovaj sud u prethodnom rješenju već uputio na nejasno obrazloženje prvostupanjskog suda iz ranijeg rješenja kad je priznat odvjetnički trošak za sastav žalbe koja je odbijena, čime se nepravilno tumači ovrhovoditeljev uspjeh u ovršnom postupku. A što se tiče sastavljanja ugovora, napominje se i to da je razlučni vjerovnik tijekom postupka isticao da je u sastavljanju Ugovora sudjelovao i punomoćnik razlučnog vjerovnika (što dijelom potvrđuje i stečajni upravitelj, list 147. spisa), zatim da je Ugovor između razlučnog vjerovnika i stečajnog dužnika o prodaji plovila neposrednom pogodbom sklopljen 11. lipnja 2013., da je ovršni sud zaključkom odredio

prodaju jedrilica neposrednom pogodbom 15. srpnja 2013, i konačno, da je Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom stečajni dužnik sklopio s kupcem ovjeren kod javnog bilježnika 26. srpnja 2013.

U odnosu na daljnje troškove, žalbom se oni u bitnome ne dovode u pitanje, a riječ je o sljedećim troškovima:

Sud je u cijelosti priznao troškove u vezi s unovčenjem stečajne mase i to:

- troškove knjigovodstvenih usluga u bruto iznosu od 11.896,54 kn,
- troškove poreza na tvrtku za 2012. godinu Gradu Split u iznosu od 1.136,05 kn,
- troškove poreza na tvrtku za 2013. i 2014. godinu Gradu Splitu u iznosu od po 1.000,00 kn,
- troškove čuvanja tri plovila od strane Ante Kapića u bruto iznosu od 9.056,25 kn, u Bajnicama-Krilo Jesenice

Sud nije priznao ove troškove:

- troškove čuvanja plovila od Tome Stojanova u bruto iznosu od 53.950,00 kn, jer on nije bio angažiran kao čuvar, a nakon otvaranja stečajnog postupka nad ovršenikom, prestala su mu sva prava tijela dužnika pravne osobe i prešla na stečajnog upravitelja. On nije mogao u ime i za račun stečajnog dužnika stvarati obveze prema stečajnoj masi niti za sebe niti za druge osobe

- daljnje troškove za računovodstvene usluge u iznosu od 5.948,28 kn, jer ih stečajni upravitelj nije dokumentirao ni obrazložio da su bili potrebni

- troškove provedbe stečajnog postupka u iznosu od 19.146,98 kn prema izvješću stečajnog suca na ročištu 16. veljače 2016., budući da je ove troškove predumio stečajni dužnik i oni se (trošak oglasa u „Narodnim novinama“, troškovi FINE i sl.) podmiruju iz predujma kojeg uplati stečajni dužnik prije otvaranja stečajnog postupka

- troškovi pristojbe za zatvaranje stečajnog postupka u iznosu od 2.500,00 kn, jer je s osnove predumljenih troškova preostao neutrošeni iznos od 3.588,39 kn.

Slijedom navedenog, prihvaćanjem razloga na koje se u pobijanom rješenju poziva prvostupanjski sud, ovaj je sud odbijanjem neosnovane žalbe, pobijano rješenje potvrdio (čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a).

U Zagrebu 11. listopada 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
ANDIJA TOMLJENović, v.r.

točnost opravka
lašteni službenik

Brankica Curman
BRANKICA CURMAN